

Vagn Bro: Jeg har jo det fortrin fremfor de ærede medlemmer, der har talt nu i eftermiddag, at jeg i går på en gruppe medlemmers vegne havde lejlighed til at fremsætte de synspunkter, som vi mente var de rigtige, og derfor skal jeg ikke forlænge denne debat meget. Det meget ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), der jo til ære for ham aldrig fornægter sin muntre fynske oprindelse, talte om, at det udvalg, som jeg havde talt for, var blevet kørt i grøften. Hvis det ærede medlem nu udviste lige så stor skarpsindighed som visse andre fynboer, ville han lægge mærke til, at vi dog kom 24 timer før i mål — og jeg kører jo aldrig mere end 80 km i timen, så han kan regne ud, hvorledes overhaleren har kørt — og det glædede jeg mig over.

Til det ærede medlem hr. A. C. Normann kan jeg sige, at jeg glæder mig over, at også det ærede medlems gruppe har rejst dette spørgsmål her i tinget. Jeg har i går haft lejlighed til at udtale mig om nogle af de synspunkter, som vi lægger vægt på, og de ligger ikke fjernet fra de synspunkter, dette forslag til folketingsbeslutning giver udtryk for, men jeg vil gøre en bemærkning om punkt 1 i forslaget. Den højtærede minister vil sikkert ikke — selvom vi nu står overfor en undersøgelse i udvalget, hvor jeg også meget gerne ser dette spørgsmål undersøgt — vende sig stærkt imod det, når jeg siger, at det bliver meget vanskeligt at gennemføre øget kontrol med den nuværende politistyrke. Der er mange medlemmer i dette ting, som ikke er klar over, at politiet i Danmark har med omtrent enhver lov, vi vedtager her i tinget, at gøre. Mit bidrag til en nøje undersøgelse skal på dette punkt bestå i, at jeg skal fremlægge en nøjagtig fortegnelse over de civile lovgivningsarbejder, politiet må have med at gøre. Blev vi befriet for disse, så vi kun havde politiets to hovedformål at varetage: at bekæmpe forbrydelser og at holde ro og orden på gader og veje, var styrken tilstrækkelig. Jeg har for mit vedkommende ment, at en forøgelse på dette punkt vil kunne ske uden udgift for statskassen, men det skal jeg ikke komme ind på nu.

Med hensyn til punkt 2 i forslaget vil jeg blot understrege, at det er ganske overordentlig vigtigt at få gennemført bestem-

melsen om øget ansvar for den trafikant, der ændrer færdselsretning. Om lovens bestemmelse i så henseende er tilstrækkelig, ja, det er muligt, det kan vi undersøge.

Vedrørende punkt 3, der omhandler gennemførelse af maksimalhastigheder, modtog jeg i går fra den højtærede minister to svar. Det ene var, at det også var hans indtryk, at der blev kørt for stærkt i byernes udkant, og jeg tror, det er rigtigt. Det andet var, at det i nogen måde ville være afgørende, hvilket resultat en sådan generel hastighedsbestemmelse havde ført til i Sverige. Hvis det nu viser sig, at denne hastighedsbegrænsning i Sverige har virket gunstigt, hvorfor kan man så ikke — når ministerens indtryk er dette, at der køres for stærkt i de bymæssige bebyggelser — i stedet for specielle skilte ved forskellige byer indføre den svenske regel? Jeg har da også forstået, at det ikke ligger udenfor mulighedens grænse; men alt dette kan vi jo drøfte.

Med hensyn til punkt 4 om skærpet straffepraksis har jeg med interesse hørt på det ærede medlem frk. Helga Pedersens bemærkninger. Jeg havde forøvrigt det indtryk, at de navnlig drejede sig om den københavnske praksis; jeg vil i hvert fald yde mit bidrag i udvalget ved at fremlægge eksempler på praksis udefra, og — det kan jeg allerede sige nu — eksempler, hvor politimyndigheden i provinsen har anmodet om appel, men hvor man, måske på grund af altfor meget arbejde ved landsretten, ikke har fået denne. Vi vil så deraf kunne drage vore slutninger.

Vi var ved behandlingen af færdselsloven mange — det er også en bemærkning til det ærede medlem hr. A. C. Normann — der ikke alene havde vort syn på hastigheden, men i det hele savnede nogle ganske få, men klare regler, som befolkningen havde at rette sig efter. Det er noget i den retning, som indeholdes i dette forslag til folketingsbeslutning.

Med det ærede medlem hr. Tholstrup vil jeg ikke diskutere her i dag. Ved sidste behandling af færdselsloven blev der talt om en gruppe, som man kaldte „skrivebordstrafikanter“, og jeg regner det ærede medlem — også efter at have hørt hans bemærkninger her i dag — til denne gruppe. Alene det, at det ærede medlem nævner,